

Adın – TURAN

-Ey türk kızı, adın nədir,
Türk soyunun gözeli?
-Ey türk oğlu, adın nədir,
İgidliyin əzeli?
Eşidirsən diləyatmaz,
qəlbəyatmaz ad bəzən.
Avropasayağı sözlə övladına ad bəzə.
İzabella qoyur ana ad qızına filmdən,
Bir atanın diləuymaz ad səslənir dilindən.
Nə mənşəyi məlum olur,
Nə mənasın qanırsan.
Ey türk, söylə,
Adın nədir? Sən belə adlanırsan?
Mənsə susub dayanıram,
İçimdən hayqırır səs:
Ey türk kızı, sənin adın –
Bəy qadını Bəyimdir.
Sənin adın baxışından, duruşundan
Xanımlığı sezilən
Xan qadını Xanımdır,
Sənin adın Xatındır.
Sənin adın zəriflikdir, incəlikdir – İncidir.
Məgrurluğun, gözəlliyyin,
Dəyanətin incidir.
Sənin adın Sevil, Sevinc,
Nurlandıran Şəfqədir.
Səslənəndə güllər açıb göz oxşayan Çiçəkdir.
Sənin adın Burlaxatun,
Sənin adın Ayxatun.
Bu dünyaya həyat verən
Sənin Turan adındır.
Sənin adın türkçülüyün,
Yaddaşındır, yadındır.

Ey türk oğlu,
Böyük bəysən –
Sən qəhrəman Babəksən.
Sən igidsən, sən qorxmazsan,
Alp ərənsən – Alpersən.
Sənin adın böyük qurddur –
Yol göstərən Aqşındır.
Qüdrətilə el içində
Ad qazanan Elçindir.
Qədim türkün yurd sallığı
Turan eli – Elturən.
Bir dünya yaranışıdır
Sənin adında duran.
Sən bu yurdun o tayında, bu tayında yanansan.
İki könül arzusunu birləşdirən Arazsan.